

Rapport

Datum: 9 mei 2006

Rapportnummer: 2006/179

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Hollands Midden naar aanleiding van een aanrijding op 17 september 2002:

1. geen proces-verbaal hebben opgemaakt, noch haar verklaring hebben opgenomen;
2. geen technisch onderzoek hebben doen uitvoeren;
3. hebben nagelaten om verzoeksters scooter op een veilige plek te stallen.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekster raakte op 17 september 2002 betrokken bij een aanrijding. Zij bestuurde een scooter en moest stoppen bij een voorrangskruising. Terwijl zij daarna de weg overstak, werd zij van links aangereden door een auto.
2. Twee ambtenaren van het regionale politiekorps Hollands Midden kwamen ter plaatse, één van hen sprak met verzoekster, terwijl de tweede sprak met de bij de aanrijding betrokken automobilist. Verzoekster liep door de aanrijding lichamelijk letsel op en werd door een ambulance naar een ziekenhuis in Gouda gebracht. In het ziekenhuis kon door de zwellingen niet worden vastgesteld of er sprake was van meer dan licht letsel. Daags erna bleek in een ander ziekenhuis dat verzoekster flinke kneuzingen had. De twee ambtenaren zetten de scooter op slot en lieten deze ter plekke achter.
3. In een registratieset legde betrokken ambtenaar Z. de volgende omschrijving vast over de aanrijding:

"Betrokkene 1 reed over het fietspad parallel aan de A12, komende uit de richting Gouda. Zij verleende op vermeld kruispunt geen voorrang aan de voor haar van links komende betrokkene 2, die op de kruisende weg reed. Hierdoor ontstond tussen beiden een aanrijding met vermelde schade. Betrokkene 1 gaf geen gevolg aan een verkeersteken, dat een gebod inhield. Betrokkene 1 is niet gestopt voor het oprijden van genoemd kruispunt. Voor bestuurders die vermeld kruispunt op de door hem gevolgde weg naderen wordt dit kenbaar gemaakt door een aldaar kort voor het kruispunt geplaatst bord naar model B7 van bijlage I van het RVV 1990 (art. 62 i.v.m. bord B7 RVV 1990)"
4. Verzoekster diende op 4 februari 2003 een klacht in bij het regionale politiekorps Hollands Midden. Nadat de klachtbehandelaar het onderzoek had afgerond, handelde de korpschef deze klacht bij brief van 3 december 2003 af. Verzoekster was het hiermee niet eens en diende op 12 december 2003 een klacht in bij de korpsbeheerder. Na advies te

hebben ingewonnen bij de klachtencommissie, achtte de korpsbeheerder de klachten van verzoekster niet gegrond. Hij liet haar dit weten bij brief van 9 december 2004.

I. Ten aanzien van het niet opmaken van een proces-verbaal en het niet opnemen van een verklaring

Bevindingen

1.1. Verzoekster klaagt erover dat de betrokken ambtenaren van het regionale politiekorps Hollands Midden geen proces-verbaal hebben opgemaakt, noch haar verklaring hebben opgenomen. Ze vindt het niet juist dat alleen een registratieformulier is opgemaakt. Ter plaatse was ze niet gehoord, maar was er alleen met haar gesproken over mogelijk letsel en uit welke richting zij was gekomen. Haar zienswijze over de toedracht van de aanrijding was volgens haar niet meegenomen bij het opmaken van de registratieset. De bestuurder van de auto was daarentegen wel ter plaatse gehoord over de toedracht. Volgens verzoekster dient er bij aanrijdingen, waarbij lichamelijk letsel is ontstaan, of waarbij verschil van mening is over de toedracht, altijd een proces-verbaal te worden opgemaakt.

Verzoekster vond dat een proces-verbaal zou hebben bijgedragen aan haar rechtsgevoel, omdat in dat geval duidelijkheid was verkregen over de schuldvraag bij de aanrijding. Als uit een proces-verbaal naar voren was gekomen dat zij zelf schuldig was aan de aanrijding, had ze dat kunnen accepteren omdat in dat geval deskundig onderzoek had plaatsgevonden.

Volgens haar waren sommige gegevens nu verloren gegaan, zoals de verklaring van de tegenpartij dat hij haar niet dan wel te laat had gezien. Evenmin was de tekening opgenomen die zij samen met de autobestuurder had opgemaakt.

1.2. Tengevolge van de aanrijding is verzoekster enkele maanden niet in staat geweest om haar werk ten volle te kunnen uitvoeren.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond en baseert dit standpunt op het advies van de klachtencommissie. In haar advies van 29 november 2004 gaf de klachtencommissie aan dat op grond van de Aanwijzing verkeersongevallen (zie Achtergrond, onder 1.) een registratieset wordt opgemaakt bij verkeersongevallen met meer dan licht of zwaarder letsel en/of zeer lichte of meer dan zeer lichte schade. Tevens kan met een registratieset worden volstaan in een situatie waarin sprake is van één slachtoffer die tevens enige verdachte is. De klachtencommissie constateerde dat verzoekster om twee redenen vond dat er een proces-verbaal had moeten worden opgemaakt. Deze redenen betroffen het zware letsel dat zij tengevolge van het ongeval had opgelopen en het verschil van mening over de toedracht.

Ten aanzien van het letsel stelde de klachtencommissie vast dat vlak na het ongeval er geen aanwijzingen waren dat verzoekster zwaar letsel had bekomen. Evenmin was gebleken dat verzoekster na het ongeval informatie aan de politie had verstrekt over de aard en omvang van het letsel. Omdat de politie niet op de hoogte was geraakt van het feit dat het ongeval bij verzoekster tot zwaar lichamelijk letsel had geleid, behoeft de aard van het letsel geen reden te vormen voor het opmaken van een proces-verbaal.

Ten aanzien van het verschil van mening over de toedracht stelde de klachtencommissie dat de politieambtenaren weliswaar kort met verzoekster hadden gesproken, maar dat zij genoeg hadden gehoord om op basis van hun ervaring, de verklaring van de automobilist en de situatie ter plaatse te kunnen concluderen dat verzoekster vermoedelijk de veroorzaker van het ongeval was geweest en daarmee te besluiten tot het opmaken van een registratieset. Dat besluit werd versterkt door het feit dat verzoekster slachtoffer en enige verdachte was. Een proces-verbaal betekent in de regel een extra belasting voor de betrokkene, aldus de klachtencommissie.

Ten slotte merkte de klachtencommissie in haar advies op dat verzoekster tot het moment van het indienen van een klacht niet had verzocht om alsnog een proces-verbaal op te laten maken. De commissie vond dan ook dat er geen sprake was van onbehoorlijk handelen.

3. Verzoekster gaf in haar verzoekschrift aan de Nationale ombudsman aan dat zij wel had gemeld dat er meer dan licht letsel was. Zij vond dat de politie daaraan te weinig aandacht had besteed.

4. Betrokken ambtenaar Z. verklaarde aan de Nationale ombudsman dat bij zijn aankomst de weg helemaal vrij was gemaakt en de auto in het groen langs de kant van de weg stond. De scooter lag aan dezelfde kant van de weg in het gras. Voor Z. was het duidelijk dat de originele situatie van de aanrijding niet meer in stand was. Z. gaf aan dat de wegsituatie ter plekke erg onoverzichtelijk is, maar dat de toedracht van de aanrijding duidelijk werd uit hetgeen beide partijen hadden aangegeven, namelijk de richting vanwaar ze waren gekomen en wat er verder verkeerstechnisch speelde. Hij had geen remsporen gezien. Het was voor Z. duidelijk dat verzoekster geen voorrang had verleend.

Z. had met verzoekster gesproken terwijl ze in het gras lag. Ze was gewond en in zijn ervaring gaat de eerste zorg dan uit naar het slachtoffer en eventueel letsel. Hij kon zich niet herinneren wat hij verder met haar had besproken.

Met betrekking tot de beslissing om een registratieset op te maken in plaats van een proces-verbaal, merkte hij op dat deze beslissing in overleg met zijn coördinator was genomen. Ook de teamchef was akkoord gegaan met het opmaken van een registratieset. De schets op de registratieset was gemaakt op basis van de verklaringen van de partijen. Ter plaatse hadden ze al de gegevens genoteerd. Op basis van de schets en de gegevens

is pas later besloten om een registratieset op te stellen, in plaats van een proces-verbaal.

Z. gaf aan dat hij de dag na het ongeval had gesproken met verzoekster omdat die toen telefonisch liet weten dat de scooter gestript was. Tijdens dat gesprek had verzoekster niet verteld wat het letsel was, omdat ze dat in het ziekenhuis nog niet hadden kunnen vaststellen.

5. Betrokken ambtenaar K. verklaarde aan de Nationale ombudsman dat hij zich niet kon herinneren of de originele situatie van de aanrijding nog in stand was. Wel wist hij dat hij ter plaatse niet met verzoekster had gesproken, maar alleen met de autobestuurder. De standaard procedure is dat één politieman spreekt met de ene partij, de tweede met de andere partij. Daarna bespreken ze samen de toedracht en de schuldvraag, aldus K. Hij gaf aan dat hij geen remsporen had gezien. De gegevens die K. had ingewonnen had hij gebruikt voor het opstellen van de registratieset. Na het ongeval heeft K. geen contact met verzoekster gehad.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit vereiste heeft onder meer zijn neerslag gevonden in de Aanwijzing verkeersongevallen. In deze aanwijzing wordt bepaald in welke gevallen bij een verkeersongeval een registratieset dan wel proces-verbaal dient te worden opgemaakt (zie Achtergrond, onder 1.).

7.1. Op grond van de Aanwijzing verkeersongevallen wordt bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, alleen een registratieformulier opgemaakt. In de gevallen waarin alleen een registratieset wordt opgemaakt, is het onderzoek door de politie naar het ongeval niet uitgebreid omdat de afwikkeling van het ongeval civielrechtelijk, via de verzekeringsmaatschappijen van betrokkenen plaatsvindt. Zo wordt in die gevallen geen diepgaand onderzoek verricht naar zogenaamde stille getuigen (krassporen op het wegdek, rem-, schuif- of slipsporen, glasscherven, lakschilfers etc.). Op het registratieformulier is een beperkte ruimte beschikbaar voor een situatieschets. In de regel wordt op die plaats een schets gemaakt waaruit de plaats van het ongeval, de verkeerssituatie en de richting van de voertuigen blijken. Er worden voor zo'n schets in het algemeen geen metingen verricht. Eventuele conclusies op de registratieset moeten zijn gebaseerd op vaststaande feiten of op bijzondere wetenschap van degene die het formulier invult. Wanneer onvoldoende vaststaat wie schuldig is aan de aanrijding, verdient het aanbeveling dat in het registratieformulier de lezing van elk van de partijen - kort - wordt weergegeven.

7.2. Op grond van de Aanwijzing verkeersongevallen dient bij een verkeersongeval waarbij sprake is van een (ernstige) overtreding van de verkeerswetgeving, waarbij de verdachte

in de gegeven situatie een ontoelaatbare mate van voorzienbaar gevaar heeft doen ontstaan, altijd proces-verbaal te worden opgemaakt. De Aanwijzing bepaalt dat hiervan sprake is bij onder meer voorrangsfouten en het rijden met hoge snelheid. Wanneer een verkeersongeval letsel tot gevolg heeft waardoor enige betrokkene in het ziekenhuis een medische behandeling moet ondergaan, behoudens die gevallen waarin er slechts een slachtoffer is en is komen vast te staan dat dit slachtoffer de enige verdachte is, wordt naast de registratieset, ook een proces-verbaal opgemaakt. De politie zal overigens op grond van de Aanwijzing bij vervoer naar een ziekenhuis informatie dienen in te winnen over de aard van het letsel.

7.3. In de registratieset die de politie naar aanleiding van het ongeval heeft opgesteld staat vermeld dat verzoekster geen voorrang had verleend aan de bestuurder van de auto. Gelet op de Aanwijzing diende er van deze aanrijding dan ook in beginsel een proces-verbaal te worden opgemaakt.

Dat de politieambtenaren ervan hebben afgezien proces-verbaal op te maken, omdat verzoekster door hen werd aangemerkt als enige verdachte en tevens als enige slachtoffer, was niet juist, aangezien niet uitgesloten is dat de auto die verzoekster had aangereden, met hoge snelheid had gereden.

Voorts geldt dat in beginsel proces-verbaal dient te worden opgemaakt indien een van de betrokkenen naar het ziekenhuis wordt vervoerd, zoals hier het geval was. Niet is gebleken dat de politie naderhand informatie heeft ingewonnen over het letsel van verzoekster. Door dit achterwege te laten heeft de politie geen beeld kunnen vormen van het letsel, en dus geen afgewogen beslissing kunnen nemen om af te zien van het opmaken van een proces-verbaal dat is voorgeschreven bij letsel waardoor tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat. Vast staat dat verzoekster tengevolge van de aanrijding tijdelijk niet heeft kunnen werken. Alhoewel de Nationale ombudsman inziet dat het opmaken van een proces-verbaal inderdaad een zwaardere belasting zou hebben gevormd voor verzoekster, is hij van oordeel dat een dergelijke afweging niet de juiste is voor het achterwege laten van een proces-verbaal. De mate van letsel had een rol moeten spelen in de beslissing om al dan niet een proces-verbaal op te maken, en de politie heeft daar geen informatie over ingewonnen. Daardoor is ook een nadere verklaring van verzoekster niet opgenomen. Door geen proces-verbaal op te maken en geen nadere verklaring van verzoekster op te nemen, heeft de politie het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving geschonden.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het niet uitvoeren van een technisch onderzoek

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de politie geen technisch onderzoek heeft doen uitvoeren. Zij vond dat een dergelijk onderzoek had kunnen bijdragen tot duidelijkheid omtrent de toedracht van de aanrijding. Bovendien had haar echtgenoot de dag erna een remspoor gemeten van negenentwintig meter lang.

2. De korpsbeheerder verwees voor zijn standpunt ten aanzien van deze klacht wederom naar het eerder vermelde advies van de klachtencommissie. De klachtencommissie betrok in het advies de interne richtlijnen van de politie Hollands Midden voor sporenonderzoek c.q. ongevalsanalyse. Op grond van die richtlijnen kan een onderzoek pas dan plaatsvinden, als de aanwezige sporen niet zijn overlopen of overreden. Kwantitatief en kwalitatief dienen er voldoende sporen te zijn. De commissie stelde vast dat er volgens de politieambtenaren geen ter zake doende remsporen waren. Bovendien waren de voertuigen na het ongeval verplaatst. Alhoewel verzoeksters echtgenoot de volgende dag

remsporen had aangetroffen, kon door het tijdsverloop en de verplaatsing niet met zekerheid worden gesteld dat de sporen nog bruikbaar waren. Gelet hierop was de klachtencommissie van mening dat er voor de twee ambtenaren geen reden was om de afdeling Verkeersondersteuning te verzoeken een technisch onderzoek te doen. Op grond van dit advies acht de korpsbeheerder de klacht niet gegrond.

3. Verzoekster ontkent dat de voertuigen na de aanrijding waren verplaatst. Zij gaf aan dat de voertuigen pas werden verplaatst nadat de politie ter plaatse was gekomen. Voorts overhandigde zij aan de Nationale ombudsman een schets op een zogenaamd Europees schadeformulier, waaruit volgens haar bleek dat zij reeds over het midden van de weg was ten tijde van de aanrijding. Deze schets was gemaakt door de tegenpartij bij de aanrijding, zo stelde zij.

4. Betrokken ambtenaar Z. is van mening dat de originele situatie van de aanrijding niet meer in stand was. Betrokken ambtenaar K. heeft verklaard zich niet meer te kunnen herinneren of de originele situatie al dan niet in stand was. Beiden hebben verklaard geen of geen duidelijke remsporen te hebben gezien. Beiden hebben ook verklaard dat verzoekster de auto van links niet voor had laten gaan.

Beoordeling

5. Ook dit klachtonderdeel kan worden getoetst aan het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving, zoals eerder vermeld onder I.6.

6. Uit het oordeel van de Nationale ombudsman onder I. ten aanzien van het achterwege laten van een proces-verbaal, vloeit voort dat er in dit geval ook diezelfde dag een meer diepgaand onderzoek naar de zogenaamde "stille getuigen" had moeten worden gedaan. Een dergelijk onderzoek vindt plaats in de gevallen waarin een proces-verbaal wordt opgesteld. Dat een technisch onderzoek is nagelaten, is in strijd met het vereiste van

actieve en adequate informatieverwerking.

De onderzochte gedraging is op dit punt eveneens niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van het achterlaten van de scooter

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de twee ambtenaren haar scooter niet op een veilige plek hebben gestald. Toen haar echtgenoot de scooter de volgende dag kwam ophalen, bleek hij gedeeltelijk gestript te zijn. Zij had hiervan aangifte gedaan. Verzoekster vond dat de politie als zaakwaarnemer had moeten optreden, zeker omdat zij zelf geen rationele beslissing kon nemen na het ongeval. Ook gaf ze aan dat het ongeval buiten de bebouwde kom had plaatsgevonden. Op een dergelijke locatie is er meer risico dat je eigendom ten prooi valt aan mensen die het niet zo nauw nemen met het mijn en het dijn, schreef ze in haar klacht.

2. De korpsbeheerder acht ook dit klachtonderdeel niet gegrond onder verwijzing naar het advies van de klachtencommissie. De klachtencommissie stelde de vraag of de politie

wel verplicht is in dit soort gevallen op te treden als zaakwaarnemer. Daarbij overwoog de commissie dat de politie in haar optreden voortdurend te maken heeft met een schaarste aan tijd, middelen en mankracht. Zij moet prioriteiten stellen. Ingeval van een verkeersongeval behoort de eerste zorg uit te gaan naar eventuele slachtoffers en vervolgens naar registratie van ongevalsgegevens en het vrijmaken van de weg voor het verkeer. Daarna kan worden zorg gedragen voor het veiligstellen van goederen. De verplichting daartoe is aanwezig, als de betrokkenen redelijkerwijs niet in staat kan worden geacht zijn belangen te behartigen dan wel te doen behartigen.

De commissie stelde vast dat verzoekster weliswaar zeer ontdaan was van het ongeval, maar zij was niet buiten bewustzijn of niet aanspreekbaar geweest. Derhalve was zij in staat geweest aanwijzingen te geven omtrent haar scooter. Niet was gebleken volgens de commissie dat zij aanwijzingen had gegeven. Voorts ging de commissie ervan uit dat de ambtenaren ter plaatse hadden aangegeven dat zij niet het materieel hadden om de scooter over te brengen naar het politiebureau. Ook overwoog de commissie dat de echtgenoot van verzoekster direct op de hoogte was gesteld van het ongeval, dat de scooter - die total loss was - afgesloten was achtergelaten en dat de scooter de volgende dag was opgehaald door de echtgenoot. Gelet op al deze omstandigheden, vond de klachtencommissie, ook al was het begrijpelijk dat verzoekster de verwachting had dat de politie voor de scooter zou zorg dragen, dat er geen sprake was van onbehoorlijk optreden voor wat betreft het zorgen voor de scooter.

3. Betrokken ambtenaar K. gaf aan dat de scooter erg beschadigd was. Hij kon zich herinneren dat ze de scooter verplaatst hadden en aan de kant van de weg aan een paal hadden vastgemaakt. De sleutels van de scooter hadden ze aan verzoekster meegegeven. Haar man zou de scooter afhalen, zo herinnerde hij zich.

4. Betrokken ambtenaar Z. had na het ongeval contact gehad met verzoekster over de scooter. Vanwege haar melding had hij overleg gevoerd met de teamchef om te bekijken of de politie eventueel schadeplichtig was. Ook had hij op 11 april 2003 in een e-mailbericht aan de klachtbehandelaar van het regionale politiekorps Hollands Midden aangegeven dat hij een rot gevoel erbij had, omdat hij misschien ter plaatse verzaakt had en eigenlijk de scooter op een veilige plek had moeten stallen. Maar van het hoofdkantoor van de politie had hij naderhand vernomen dat hij niet verplicht was geweest om de scooter af te voeren en dat verzoekster om die reden niet in aanmerking kwam voor schadevergoeding.

Beoordeling

5. Het redelijkheidsvereiste brengt mee dat bestuursorganen voorafgaand aan elk handelen, of dit nu een rechtshandeling of een feitelijke handeling betreft, het belang van het realiseren van een doelstelling afwegen tegen de belangen van de burger. In het licht van het realiseren van de doelstelling mag de uitkomst van die belangenafweging niet onredelijk zijn.

6. Vast is komen te staan dat de politie de scooter op slot heeft gezet, al dan niet aan een paal. Voorts is verzoeksters echtgenoot gewaarschuwd en zijn de sleutels aan verzoekster meegegeven toen ze met de ambulance werd weggebracht. De Nationale ombudsman volgt het standpunt van de klachtencommissie dat niet is gebleken dat verzoekster niet bij machte was om aanwijzingen te geven omtrent haar scooter of om te vragen of de scooter verplaatst zou worden. Op het moment dat haar de sleutels werden gegeven, had haar duidelijk kunnen zijn dat de scooter ter plaatse zou worden achtergelaten en dat de politie niet zou zorgen voor een stalling elders. De Nationale ombudsman acht het daarom aannemelijk dat de politie haar dit ter plaatse al had gezegd. Bovendien was verzoeksters echtgenoot direct ingelicht. Gelet op deze omstandigheden, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie door de scooter ter plaatse achter te laten, niet in strijd met het redelijkheidsvereiste heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden, is

gegrond ten aanzien van:

- het niet opmaken van een proces-verbaal en het niet opnemen van verzoeksters verklaring, en
- het achterwege laten van een technisch onderzoek, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking.

niet gegrond ten aanzien van:

- het niet veilig stallen van de scooter.

Onderzoek

Op 7 mei 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw V. te Zoetermeer, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Den Haag over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik. Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Hollands Midden en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd twee betrokken ambtenaren een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Betrokken ambtenaar Z. en K. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekster en de korpsbeheerder gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht van verzoekster aan de politie van 4 februari 2003.

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 7 mei 2005, met bijlagen.

Reactie van de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden van 19 september 2005, met bijlagen over de klachtbehandeling.

Nadere reactie van verzoekster van 12 oktober 2005, met bijlagen.

Verklaringen van de twee betrokken ambtenaren aan de Nationale ombudsman op 14 en 29 december 2005.

Reactie van verzoekster op 5 februari 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1.1. Aanwijzing verkeersongevallen d.d. 31 oktober 2001, Staatscourant 2001, 243, in werking getreden op 1 januari 2002

Ingevolge de Aanwijzing verkeersongevallen van 31 oktober 2001 zendt de politie zowel van verkeersongevallen waarvan proces-verbaal zal worden opgemaakt als van verkeersongevallen die alleen geregistreerd worden, een registratieformulier aan de Stichting Processen Verbaal.

Bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, dient een registratieformulier te worden opgemaakt. In een aantal in de Aanwijzing verkeersongevallen omschreven gevallen dient tevens proces-verbaal te worden opgemaakt. Indien slechts een registratieformulier - en dus geen proces-verbaal - wordt opgemaakt, dient dit op het registratieformulier te worden aangegeven.

In de gevallen waarin slechts een registratieformulier wordt opgemaakt, is het onderzoek door de politie naar het ongeval niet uitgebreid, omdat de afwikkeling van het ongeval in de regel civielrechtelijk, via de verzekeringsmaatschappijen van betrokkenen, plaatsvindt. Zo wordt in die gevallen geen diepgaand onderzoek naar zogenaamde stille getuigen (krassporen op het wegdek, rem-, schuif- of slipsporen, glasscherven, lakschilders etc.) gedaan.

Op het registratieformulier is een beperkte ruimte beschikbaar voor een situatieschets. In de regel wordt op die plaats een schets gemaakt, waaruit de plaats van het ongeval, de verkeerssituatie en de richting van de voertuigen blijkt. Er worden voor zo'n schets in het algemeen geen metingen verricht.

1.2. Aanwijzing verkeersongevallen

"1. Definities (...)

Meer dan lichte schade (...):

uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg niet zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen.

Licht letsel (...):

Een blauw oog, bloedneus, tand door de lip, lichte kneuzingen, lichte ontvellingen, bloeduitstorting, lichte snijwonden, verstuikingen en een lichte shock. Kortom: letsel waarvoor in de regel geen medische hulp hoeft te worden ingeroepen.

Meer dan licht letsel (...):

Letsel voor de behandeling waarvan hulp van een arts of medisch specialist dient te worden ingeroepen, zoals wonden waarvoor hechtingen nodig zijn, een hersenschudding, zwaardere kneuzingen of ontvellingen, schade aan het gebit, littekens in het gezicht. Er is geen sprake van ziekenhuisopname. Het betreft letsel dat niet valt onder zwaar lichamelijk letsel zoals begrepen in art. 82 WvSr.

Zwaar lichamelijk letsel (...):

Letsel dat in normaal spraakgebruik als zodanig wordt aangeduid, zoals botbreuken, alsmede hetgeen in art. 82 WvSr onder zwaar lichamelijk letsel wordt begrepen.

(...)

3. Registratieset

Wanneer een verkeersongeval meer dan licht letsel tot gevolg heeft, dan wel meer dan lichte schade, wordt alleen een registratieset opgemaakt (zie de uitzonderingen genoemd in par. 4). Op de registratieset wordt in dat geval aangegeven dat geen proces-verbaal wordt opgemaakt. (...)"

4. Proces-verbaal

In de hieronder genoemde gevallen (par. 4.1 t/m 4.4) wordt proces-verbaal opgemaakt. Dit wordt op de registratieset aangegeven.

4.1 Ernstige overtreding van de verkeerswetgeving.

Wanneer bij een verkeersongeval uit het oogpunt van verkeersveiligheid sprake is van een (ernstige) overtreding van de verkeerswetgeving, waarbij de verdachte in de gegeven situatie een ontoelaatbare mate van voorzienbaar gevaar heeft doen ontstaan, wordt altijd proces-verbaal opgemaakt. Toelichting (...) agressief rijgedrag, rijden door rood licht of het met te hoge snelheid rijden en voorrangsfouten.

4.2 Lichamelijk letsel/dood

Wanneer het verkeersongeval de dood, zwaar lichamelijk letsel of zodanig lichamelijk letsel dat daaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat, tot gevolg heeft, wordt proces-verbaal terzake art. 6 WVV opgemaakt. (...)

4.3 Medische behandeling in ziekenhuis ten gevolge van letsel

Buiten de gevallen zoals bedoeld onder 4.2. wordt wanneer een verkeersongeval letsel tot gevolg heeft waardoor een betrokkene in het ziekenhuis een medische behandeling moet ondergaan een proces-verbaal opgemaakt. Indien sprake is van een dagbehandeling of een situatie waarin sprake is van één slachtoffer die tevens enige verdachte is, kan - in deze onder 4.3. bedoelde gevallen - worden volstaan met een registratieset.

Toelichting

In het algemeen betekent het bovenstaande dat indien een der betrokkenen van de plaats van het ongeval naar het ziekenhuis wordt vervoerd, proces-verbaal moet worden opgemaakt. Indien later blijkt bij het onderzoek dat er slechts sprake is van licht letsel en behandeling in het ziekenhuis niet nodig is, zal van het opmaken van proces-verbaal kunnen worden afgezien. De behandelend politieambtenaar dient daarover informatie in te winnen bij het slachtoffer of de behandelend arts.

(...)"